

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: Česká televize, Kavčí Hory, Praha 4, proti žalované: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, Škrétkova 44/6, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.4.2011, Sp.zn./Ident.: 2009/1262/vos/ČTV, Č.j.: LOJ/1338/2011

t a k t o :

Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 19.4.2011, Sp.zn./Ident.: 2009/1262/vos/ČTV, Č.j.: LOJ/1338/2011 **se z r u š u j e** a věc se žalované vrací k dalšímu řízení.

Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 2000,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, jímž jí byla uložena pokuta ve výši 50 000,- Kč za porušení ust. § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., které spočívalo v informování o výsledcích arbitráže spojené s televizním programem VT 3, a to v devíti pořadech vyjmenovaných ve výroku rozhodnutí. Podle žalované zpravodajství neobsahovalo v dostatečné míře relevantní informace, z nichž by se divák nedozvěděl pouze fakt, že ČR uspěla v arbitráži, ale rovněž skutečnost, že se tím prokázalo, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání rozhodovala ve věci programu TV 3 správně a v mezích zákona. Kusé informace poskytnuté bez vysvětlujících souvislostí byly ve významné disproporci k rozsahu informací poskytovaných v pořadech téhož provozovatele v době, kdy byla arbitráž zahájena a provozovatel se tak dopustil porušení povinnosti zajistit, aby ve zpravodajských a politickopublicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla vcelku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

V odůvodnění rozhodnutí žalovaná popsala průběh správního řízení: správní řízení z moci úřední v dané věci zahájila na svém 19. zasedání dne 3.11.2009. Žalobkyně ve vyjádření k zahájení správního řízení namítla, že oznámení o zahájení řízení neobsahuje přesný popis skutku, pro který je řízení vedeno, ani žádné konkrétní výtky, k nimž by se mohla vyjádřit. Veškeré informace, které žalobkyně o výsledcích dané arbitráže poskytla, byly podle ní v souladu s § 31 odst. 3 zákona č. 321/2001 Sb. Jako podklad rozhodnutí byla do spisu založena analýza. Podle monitoringu za dobu od 1.1.2009 do 1.3.2010 žalobkyně odvysílala celkem devět příspěvků týkajících se předmětné arbitráže. Všechny tyto pořady jsou pořady zpravodajskými, resp. publicistickými. Analýza obsahuje přepis zpráv a reportáží a popis klíčových událostí o sporu o TV 3. Skutečností je to, že dne 8. července 2009 bylo odvysíláno celkem sedm příspěvků o předmětné arbitráži, přičemž šest z nich se omezilo pouze na krátkou zprávu. Stejně tak příspěvek odvysílaný 14.7.2009 pouze ve stručnosti informoval o vyhrané arbitráži; případu tak byla věnována malá pozornost ve vztahu k tomu, že zpočátku byla této kauze věnována pozornost zvýšená. Rada umožnila žalobkyni seznámit se s analýzou, žalobkyně se přípisem doručeným dne 18.5.2010 vyjádřila a uvedla, že zařadila zprávu o arbitráži do vysílání několikrát, neinformování je tedy vyloučeno, otázce arbitráže byla věnována náležitá pozornost a žádná relevantní informace nebyla opomenuta. Žalovaná po provedení důkazu přepisem předmětných příspěvků dospěla k závěru, že porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. je tímto důkazním prostředkem je prokázáno, neboť příspěvky obsahují informace, při nichž nebyly dodrženy zásady objektivit, neboť podané informace jsou neúplné. Příspěvky odvysílané dne 8. července 2009 (s výjimkou příspěvku téhož dne odvysílaného ve 21:10 hod) obsahovaly pouze stručnou informaci, že Česko uspělo v arbitráži s lucemburskou společností EMV a obdobně i příspěvek odvysílaný dne 14. července 2009, který nadto informoval i o nákladech spojených s arbitráží. Příspěvky odvysílané dne 8. července 2009 ve 21:10 hodin a dne 20.září 2009 byly obšírnější a dotýkaly se i předmětu arbitrážního sporu. V pořadu odvysílaném dne 8. července 2009 ve 21:10 hodin redaktorka zmínila okolnosti sporu kolem TV 3 s tím, že tehdejší Rada pro rozhlasové a televizní vysílání nepovolila převod licence. V pořadu pak byly použity fragmenty z pořadu Události ze srpna 2008, v nichž byla divákům předložena informace, že investice EMV do projektu TV 3 zmařilo jednání Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Tyto informace však neodpovídají skutečnosti a jsou proto neobjektivní. Skutečnost, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání nepovolila převod licence je dávana do souvislosti se zmařenými investicemi do projektu TV 3, což je v reportáži výslovně zmíněno, informace však není úplná, chybí vysvětlení, že mezi EMV a Radou nebyl žádný vztah a rozhodnutí Rady tedy nemělo souvislost s investicemi EMV do projektu TV 3. Informace je tedy prezentována tak, jakoby Rada z důvodu chybného nebo nezákonného postupu byla původcem zmaření investic, což bylo důvodem arbitráže vedené proti České republice. Takto podaná informace je neobjektivní a nepravdivá, neboť je neúplná a neodpovídá skutečnosti. Pořad odvysílaný dne 20.září 2009 informoval o dvou arbitrážích, z nichž jednu Česko prohrálo a druhá se týkala sporu o TV 3. V pořadu je prezentován názor Milana Šmída, že Rada se chovala nestandardně, když panu Kindernayovi prodloužila licenci, aniž by tvrzená nestandardnost takového postupu byla jakkoli odůvodněna. Tento názor je prezentován způsobem, že by snad Rada sama bez dalšího měla licenci prodloužit, aby měl provozovatel vysílání, který je v potížích, lepší výchozí postavení. Takový názor je věcně nesprávný a nebyl redaktorem věcně korigován. Provozovatel tedy neinformoval o předmětné kauze objektivně, když poskytl kusé informace bez vysvětlujících souvislostí, tedy že Rada jednala v mezích zákona. S ohledem na uvedené žalovaná posoudila jako nedůvodnou námitku vznesenou ve vyjádření žalobkyně, tj. námitku, že poskytnuté informace byly v souladu s požadavkem § 31 odst. 3 zákona a že otázce arbitráže byla věnována náležitá pozornost a žádná relevantní informace nebyla opomenuta.

Dále žalovaná uvedla, že na svém 10. zasedání konaném dne 18.5.2010 uložila za dané porušení pokutu ve výši 50 000,- Kč. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8.2.2011 č.j. 5 A 213/2010. Soud shledal tyto zrušující důvody: nesoulad mezi usnesením Rady zachyceným v zápise o zasedání rady a výrokovou částí písemného vyhotovení

rozhodnutí, nedostatečné vymezení skutkového jednání. V pokračujícím řízení byl správní spis doplněn o předchozí typově shodnou sankci (sp. zn.: 2008/260/FOL/ČTV, č.j. fol/4793/08), dále o doslovné přepisy zpráv, jimiž v období 1.7. – 31.12.2005 informovala Česká televize o zahájení předmětné arbitráže proti České republice. K doplněným podkladům podala žalobkyně své vyjádření a namítla, že stále není dostatečně vymezen předmět správního řízení, reportáže odvysílané v roce 2005 jsou prekludovány a správní rozhodnutí sp. zn.: 2008/260/FOL/ČTV, č.j. fol/4793/08 nelze ve věci užít jako relevantní předchozí upozornění. K tomu žalovaná uvedla, že soud vytkl nedostatečnost vymezení deliktu ve výroku rozhodnutí, přepisy reportáží odvysílaných v roce 2005 prokazují, že Česká televize nesrovnatelným způsobem informovala o zahájení arbitrážního řízení, sankce udělená rozhodnutím sp. zn.: 2008/260/FOL/ČTV, č.j. fol/4793/08 byla udělena za porušení stejného ustanovení a vytýká stejný typ porušení zákona; je tedy splněna podmínka relevantního upozornění dle § 59 zákona. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 38/2004-58 žalovaná uvedla, že je stěžejní, že předmětné pořady byly pořady zpravodajské, resp. politicko-publicistické. Pojmy objektivita a vyváženost jsou neurčité právní pojmy a je na správním orgánu posoudit, zda konkrétní případ lze podřadit pod neurčitý právní pojem. Jde o pojmy běžně užívané a jejich obsah lze považovat za obecně známý. Pojem objektivní žalovaná interpretuje jako věcný, úplný, věcně správný, nestranný, nepředpojatý, neutrální, bez nadsázky a bez přehánění, prost jakékoli senzacechtivosti, nezaujatý (výklad pojmu nevyvážený žalovaná neprovedla a tento pojem dále ani výslovně neaplikovala). Provozovatel se v daném případě dopustil neobjektivity zejména neposkytnutím úplných informací. Rada dospěla k závěru, že žalobkyně se dopustila porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., přičemž podle Rady jsou splněny i podmínky dle § 61 odst. 1 a § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb., neboť nedošlo k uplynutí subjektivní prekluzivní lhůty a podmínka § 59 odst. 1 zákona je splněna rozhodnutím sp. zn.: 2008/260/FOL/ČTV, č.j. fol/4793/08. Podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 321/2001 Sb. uloží Rada provozovateli vysílání pokutu od 5.000,- Kč do 2.500.000,- Kč, pokud neplní povinnosti podle § 31 odst. 2 a 3. Žalovaná pak podrobně zdůvodnila výši uložené pokuty.

Žalobkyně v žalobě předně namítla, že žalovaná před vydáním napadeného rozhodnutí dostatečně nevymezila předmět správního řízení a žalobkyně se proto nemohla náležitě hájit. Před vydáním rozhodnutí musí být předmět řízení identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníku bylo zřejmé, jaké jeho jednání (konkrétní den, skutek, rozsah) bude posuzováno. V Oznámení o zahájení řízení žalovaná však pouze uvedla: *Účastník řízení odvysílal v období od 1.7.2009 do 3.11.2009 celkem šest příspěvků ..., které byly věnovány kauze arbitráže spojené s programem TV 3. Dlouhodobým způsobem informování o této kauze ve zpravodajství a publicistice mohlo dojít k porušení principů objektivit a vyváženosti, když ne všechny důležité informace byly divákům prezentovány.* Žalobkyně v návaznosti na zahájení správního řízení žádala o řádné vymezení předmětu řízení, na což žalovaná nereagovala a dne 18.5.2010 vydala své první rozhodnutí, které však bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 5 A 213/2010 ze dne 8.2.2011. Žalovaná ani po té v pokračujícím správním řízení předmět správního řízení blíže nevymezila. Žalobkyni zaslala pouze přípis ze dne 24.3.2011 obsahující sdělení o předchozím upozornění a informaci, že do spisu byly založeny doslovné přepisy zpráv, jimiž Česká televize v době od 1.7. do 13.12.2005 informovala o zahájení předmětné arbitráže. Z této informace však nevyplývalo vymezení předmětu řízení, k němuž by se žalobkyně mohla vyjádřit. Žalobkyně s poukazem na právní názor soudu obsažený ve zrušujícím rozsudku opětovně namítla, že jí nejsou známy konkrétní skutečnosti, zejména rozsah a forma jednání, kterých se měla dopustit a ani to, co konkrétně je vytýkáno jednotlivým příspěvkům. Žalovaná však na toto nereagovala a bez dalšího vydala napadené rozhodnutí. Teprve z textu napadeného rozhodnutí se žalobkyně dozvěděla o rozsahu jednání, které je jí kladeno za vinu; oznámení o zahájení řízení se týká šesti příspěvků, napadené rozhodnutí jich však vyjmenovává celkem devět.

Žalobkyně namítla nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť z jeho výroku ani odůvodnění nelze jednoznačně určit, za jaké jednání byla sankce uložena. Výrok

rozhodnutí je podle žalobkyně neurčitý, neboť z něj nevyplývá dostatečně určité vymezení jednání, jehož se žalobkyně měla dopustit. Je sice vymezen čas a datum protiprávního jednání (konkretizováním devíti pořadů), přesto však není dostatečně vymezen skutek, jímž měl být zákon porušen. Ve výroku uvedená formulace : *Kusé informace poskytnuté bez vysvětlujících souvislostí v uvedených pořadech byly ve významné disproporci k rozsahu informací poskytovaných v pořadech téhož provozovatele v době, kdy byla arbitráž zahájena*, je podle žalobkyně abstraktním srovnáním s nijak blíže neuvedeným obdobím, není zřejmé, co žalovaná považuje za významnou disproporci a za dobu, kdy byla arbitráž zahájena. Žalovaná dostatečně srozumitelně nekonkretizovala, v čem spočívá naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. ve smyslu právního názoru uvedeného v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15.1.2008, č.j. 2 As 34/2006-73. Jaké konkrétní jednání je sankcionováno nevyplývá ani z odůvodnění rozhodnutí. Ve vztahu k sedmi příspěvkům odvysílaným dne 8.7.2009 (s výjimkou příspěvku odvysílaného uvedeného dne v 21:10) žalovaná uvedla, že se omezily pouze na stručnou informaci, že Česko v arbitráži uspělo, případně na informaci o nákladech řízení spojených s arbitráží; v případě těchto příspěvků nelze podle žalobkyně rozeznat, co jim je vytýkáno. Zbylé dva příspěvky žalovaná v odůvodnění rozhodnutí blíže popsala a rozbořem jejich obsahu dospěla k závěru, že některé skutečnosti byly nepravdivé, názor Milana Šmída byl věcně nesprávný a žalobkyni vytkla, že nebyl redaktorem korigován. Z rozhodnutí není patrné, které konkrétní důležité informace nebyly žalobkyni poskytnuty, ač z hlediska dodržení zásady objektivit (případně i vyváženosti) poskytnuty měly být. Které důležité informace absentovaly se v odůvodnění rozhodnutí uvádí pouze ve vztahu k příspěvku odvysílanému dne 8.7.2009 ve 21:10 hod (kdy žalovaná žalobkyni vytýká chybějící vysvětlení, že mezi EMV a Radou nebyl žádný vztah a rozhodnutí Rady, jímž nepovolila převod licence, nemělo souvislost s investicemi EMV do TV 3) a dále ve vztahu k příspěvku odvysílanému dne 20.9.2009 (kdy žalovaná žalobkyni vytýká, že nebyla vysvětlena tvrzená nestandardnost postupu Rady, kdy však tento názor zároveň považuje za nesprávný). Pokud žalovaná ve vztahu k těmto příspěvkům vytýká to, že případu byla věnována malá pozornost oproti tomu, že zpočátku případu byla věnována pozornost zvýšená, činí porovnání s blíže neurčeným obdobím, které předchází období vymezenému ve výroku rozhodnutí, a to bez uvedení souvislostí či bližších okolností, resp. bez náležitého zdůvodnění proč žalovaná k takovému porovnání vůbec přistupuje. Správní úvaha založená na srovnání co do rozsahu informování se navíc jeví jako nesrozumitelná, když žalovaná sama dlouhodobě zdůrazňuje, že každý pořad posuzuje jednotlivě a samostatně. Žalobkyně rozporuje úvahu žalované, pokud jí byla pokuta uložena za to, že nesrovnatelným způsobem informovala o zahájení arbitráže a o ukončení arbitráže. Z dikce zákona pro žalobkyni nevyplývá povinnost mechanického srovnání co do rozsahu poskytovaných informací. Mechanické srovnání nelze v praxi ani aplikovat, právě proto, že se jedná o aktuální zpravodajství, které reflektuje aktuální vývoj.

Dále žalobkyně namítla, že výrok rozhodnutí neodpovídá jeho odůvodnění, neboť plně nekoresponduje s jednotlivými skutečnostmi, v nichž je naplnění dané skutkové podstaty shledáno v odůvodnění rozhodnutí. Zejména pokud jde o příspěvky vysílané dne 8.7.2009 ve 21:10 hod a dne 20.9.2009, kde se žalobkyni vytýká i odvysílání nepravdivých informací a také to, že názor Milana Šmída v pořadu ze dne 20.9.2009 nebyl redaktorem věcně korigován. Toto vymezení nekoresponduje s výrokem rozhodnutí, podle něhož měla žalobkyně ust. § 31 odst. 3 zákona porušit jednak tím, že informování neobsahovalo v dostatečné míře relevantní informace, z nichž by se divák dozvěděl také to, že Rada rozhodovala ve věci programu TV 3 správně a v mezích zákona a jednak tím, že informování bylo ve významné disproporci k rozsahu informací poskytovaných v době zahájení arbitráže.

Žalobkyně dále namítla, že nebyla řádně upozorněna podle § 59 odst. 1 zákona o vysílání. Podle ustálené judikatury je třeba, aby existovala dostatečná věcná souvislost mezi jednáním, o jehož protiprávnosti byl provozovatel v minulosti Radou informován a jednáním, za něž mu později

byla uložena sankce. Podle žalované je podmínka předchozího upozornění splněna vydáním rozhodnutím sp. zn. 2008/260/FOL/ČTV, č.j. fol/4793/08, jímž byla provozovateli uložena pokuta pro porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání od vysíláním pořadu Události, resp. reportáže o používání armádní letky ústavními činiteli. Podle žalobkyně však o typově shodné rozhodnutí nejde, neboť reportáž v něm posuzovaná nenaplnovala zásady objektivit a vyváženosti proto, že instituce, které se reportáž týkala, nedostala prostor se v reportáži vyjádřit. Shodné je tedy pouze ustanovení zákona, za porušení kterého byla sankce uložena. Dle vymezení skutku ve výroku předmětného žalobou napadeného rozhodnutí je sankce uložena za to, že zpravodajství neobsahovalo v dostatečné míře relevantní informace o tom, že Rada rozhodovala ve věci programu TV 3 správně a v mezích zákona a také, že informace poskytnuté bez vysvětlujících souvislostí v uvedených pořadech byly ve významné disproporci k rozsahu informací poskytovaných v pořadech téhož provozovatele v době zahájení arbitráže. Rozhodnutí, jímž žalovaná prokazuje splnění podmínky předchozího upozornění nemá se sankcionovaným obsahem předmětných pořadů žádnou věcnou souvislost a nedošlo k naplnění požadavku předchozího upozornění dle § 59 zákona o vysílání.

Žalobkyně vznesla námitky i proti výši uložené pokuty. Žádala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení za soudní poplatek ve výši 2000,- Kč.

K žalobě se vyjádřila žalovaná. K žalobní námitce, že nebyl vymezen předmět řízení a žalobkyně tak byla zkrácena na svých právech, žalovaná uvedla, že soud se ve zrušujícím rozsudku zabýval dostatečností vymezení deliktu ve vztahu k výroku a odůvodnění rozhodnutí, jež bylo žalobou napadené, zrušující důvod se tedy nevztahoval k řízení jako celku. Žalovaná uvedla, že „*Tato důvodná námitka je dle názoru Rady tímto v pořadí již druhým správním rozhodnutím, resp. jeho výrok, vypořádána a je jí učiněno zadost.*“ Rada v novém výroku nyní posuzovaného rozhodnutí chybu napravila. K odlišnému počtu reportáží uvedenému v oznámení o zahájení správního řízení a v konečném správním rozhodnutí, žalovaná uvedla, že toto jednání Rady není protizákonné, spíše žádoucí. Nejedná se o svévolnou překvalifikaci skutku jako takového. Správní řízení je zahajováno pro podezření, sběrem informací a podkladů a provedeným dokazováním vychází najevo další relevantní informace. Žalovaná považuje výrok rozhodnutí za zcela jasný.

K žalobní námitce nesplnění předchozího upozornění dle ust. § 59 1 zákona o vysílání žalovaná uvedla, že se s ní vypořádala již v odůvodnění rozhodnutí, na něž odkázala. Uvedla dále, že dostatečně posoudila i kritéria pro výši sankce a žádala, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Z podnětu podané žaloby soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. Soud ve věci rozhodl rozsudkem bez jednání v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s.

Do správního spisu je založena stížnost na Českou televizi (podaná Mgr. Petrem Štěpánkem) ze dne 7.9.2009 došla Úřadu Rady dne 11.9.2009. Stížnost byla podána na informování o předmětné arbitráži, které Česká televize na počátku věnovala zvýšenou pozornost, avšak po verdiktu arbitrážního tribunálu se již divák nedozvěděl nic o okolnostech, které arbitráž provázely a zůstalo mu utajeno, že Rada nezpůsobila žádnou škodu, nýbrž postupovala v mantinelech zákona. Přípisem Rady ze dne 5.10.2009 byl stěžovatel informován o tom, že jeho stížnost byla postoupena generálnímu řediteli České televize k podání stanoviska a informace o nápravných opatřeních, stěžovatel byl ujistěn, že Rada průběžně vysílání všech provozovatelů monitoruje, dojde-li k závěru, že došlo k porušení zákona, uplatní proti provozovateli příslušné postupy.

Ze zápisu z 19. zasedání Rady konaného dne 3.-4.11. 2009 vyplývá, že Rada se rozhodla zahájit s žalobkyní správní řízení z moci úřední pro možné porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání, jehož se mohl dopustit informováním o výsledcích předmětné arbitráže.

Oznámením o zahájení správního řízení ze dne 21.12.2009 bylo zahájeno řízení pro jednání specifikované tak, že účastník odvysílal v období od 1.7.2009 do 3.11.2009 celkem šest příspěvků věnovaných kauze předmětné arbitráže, čímž se mohl dopustit porušení principů objektivit a vyváženosti, když ne všechny důležité informace byly divákům prezentovány. O které konkrétní příspěvky ve kterých konkrétních pořadech provozovatele se jedná a v jakých konkrétních skutečnostech je porušení zákona shledáváno, není z obsahu oznámení o zahájení správního řízení patrné. V oznámení o zahájení správního řízení se výslovně uvádí, že správní řízení bylo zahájeno dne 3.11.2009.

Žalobkyně ve vyjádření ze dne 18.1.2010 k zahájení správního řízení namítla, že Oznámení neobsahuje popis skutku ani konkrétní výtky, k nimž by se mohla vyjádřit, žalobkyně má za to, že veškeré jí poskytnuté informace byly poskytnuty v souladu s ust. § 31 odst. 3 zákona a navrhuje zastavení řízení.

Z obsahu spisu není zřejmé, že by žalovaná na vyjádření žalobkyně reagovala. Oznámením ze dne 7.5.2010 informovala žalobkyni o tom, že provedla doplnění spisu a ukončila dokazování a žalobkyni zaslala analýzu, o níž byl spis doplněn. Doklad nazvaný Analýza pořadu – spis. značka 2009/1262/vos/ČES, informování o výsledcích arbitráže spojení s televizním programem TV3, nese datum 1. dubna 2010 (tedy datum pozdější, než datum zahájení řízení - 3.11.2009.) Analýza ze dne 1.4.2010 odkazuje na „minianalýzu“ týkající se 6ti odvysílaných příspěvků, která doporučila řízení zastavit. Analýza ze dne 1.4.2010 uvádí celkem 9 odvysílaných příspěvků, a rovněž doporučuje řízení zastavit. Žalobkyně ve svém vyjádření k oznámení o doplnění podkladů rozhodnutí poukázala na své dřívější vyjádření, v němž namítla absenci popisu skutku, pro který je řízení vedeno a absenci výtek odůvodňujících naplnění skutkové podstaty předmětného deliktu.

Ve věci bylo rozhodnuto rozhodnutím ze dne 18.května 2010, které však bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. ze dne 8.2.2011, č. j. 5 A 213/2010-26-32. Důvodem pro zrušení rozhodnutí byl nesoulad mezi usnesením zachyceným v zápise ze zasedání Rady, kdy došlo k hlasování a přijetí rozhodnutí o uložení pokuty, a výrokovou částí písemně vyhotoveného rozhodnutí. Dalším důvodem pro zrušení rozhodnutí byl závěr soudu, že vymezení skutku ve výroku rozhodnutí není postačující z hlediska potřebné konkretizace jednání, jímž měla být naplněna skutková podstata předmětného deliktu a navíc nekoresponduje s jednotlivými skutečnostmi, v nichž je naplnění skutkové podstaty shledáváno v odůvodnění rozhodnutí. Podle výroku rozhodnutí bylo závadným shledáno informování o výsledcích předmětné arbitráže vysílané na uvedených programech v období od 1. července do 3. listopadu 2009, a to z toho důvodu, že toto vysílání neobsahovalo všechny důležité informace. Ze skutkové ani právní věty výroku rozhodnutí však nebylo možné dovodit, v kolika případech za vymezené období byly informace o předmětné kauze žalobkyní vysílány, zda všechna vysílání byla z hlediska ustanovení § 31 odst. 3 závadná, či některá z nich uvedenému ustanovení vyhovovala, a zda v tom, že vysílání neobsahovalo všechny důležité informace (jiné výtky nejsou ve výroku rozhodnutí obsaženy), je shledáváno porušení zásady objektivit a vyváženosti, či obou uvedených zásad. Soud ve zrušujícím rozsudku poukázal i na to, že správní řízení bylo zahájeno pro odvysílání šesti příspěvků věnovaných předmětné arbitráži, odůvodnění rozhodnutí však obsahuje výčet devíti odvysílaných příspěvků.

Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že v pokračujícím řízení žalovaná přípisem ze dne 24.3.2011 oznámila žalobkyni doplnění podkladů pro rozhodnutí o předchozí sankci uloženou za

porušení stejného zákonného ustanovení a o doslovný přepis zpráv, jimiž Česká televize v období 1.7.-31.12.2005 informovala o zahájení arbitráže proti České republice. Rozhodnutím o předchozí sankci je rozhodnutí ze dne 3.6.2008, sp. zn. 2008/260/FOL/ČTV, č.j. 4793/08, jímž byla žalobkyni uložena pokuta pro porušení § 31 odst. 3 zákona o vysílání, neboť odvysíláním pořadu Události, resp. reportáže o používání armádní letky ústavními činiteli dne 6.12.2008 na programu ČT1 provozovatel porušil povinnost zajistit, aby ve zpravodajských pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti; pokuta byla uložena s odůvodněním, že reportáž obsahovala nepravdivé informace a rovněž nenaplnovala znaky vyváženosti, protože instituce, které se reportáž týká, nedostala prostor se v reportáži vyjádřit. Žalobkyně podala své vyjádření ze dne 6.3.2011, v němž namítla, že ani v pokračujícím správním řízení nebylo vymezeno jednání, jímž měl být spáchán správní delikt a pro které je vedeno řízení. Žalobkyni není zřejmé, k čemu má sloužit doplnění spisu o přepis zpráv, jimiž v období od 1.7.-31.12.2005 informovala o zahájení předmětné arbitráže, proto zároveň namítá, že dané období je již prekludováno. Dále namítla, že předchozí sankce uložená za porušení stejného zákonného ustanovení sp. zn. 2008/260/FOL/ČTV, č.j. 4793/08 nespĺňuje požadavek na věcnou souvislost mezi předchozím upozorněním a dalším deliktním jednáním a není naplněn požadavek předchozího upozornění dle § 59 odst. 1 zákona.

Na to bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí ze dne 19.4.2011 Sp.zn./Ident.: 2009/1262/vos/ČTV, Č.j.: LOJ/1338/2011.

Žalobkyně v žalobě předně namítla, že až do vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyl přesně vymezen rozsah protiprávního jednání, za které byla žalobkyni uložena pokuta. Soud poukazuje na to, že podle Oznámením o zahájení správního řízení bylo řízení zahájeno pro jednání specifikované takto: *Účastník odvysílal v období od 1. července 2009 do 3. listopadu 2009 celkem šest příspěvků v různých pořadech programů CT1, ČT2 a ČT24, které byly věnovány kauze arbitráže spojené s programem T3. Dlouhodobým informováním o této kauze ve zpravodajství a publicistice mohlo dojít k porušení principů objektivit a vyváženosti, když ne všechny důležité informace byly divákům prezentovány.* V Oznámení o zahájení správního řízení nebylo oněch šest pořadů, pro jejichž odvysílání bylo řízení zahájeno, blíže konkretizováno. Pořady, za jejichž odvysílání byla žalobkyni uložena pokuta, nebyly konkretizovány ani ve výroku rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 18.5.2010, přičemž jejich konkretizaci nebylo možné spolehlivě dovést ani z odůvodnění uvedeného rozhodnutí, jak na to ostatně soud poukázal v rozsudku 5 A 213/2010, jímž toto první rozhodnutí zrušil. Přesto, že žalobkyně v průběhu správního řízení opakovaně namítala, že žalovaná zcela přesně nevymezila předmět řízení, tj. jednání, jímž mělo dojít k porušení zákona a pro které je správní řízení vedeno, žalovaná tak ve vztahu ke konkretizaci pořadů, v jejichž odvysílání spatřuje porušení zákona, učinila teprve ve výroku předmětného napadeného rozhodnutí, a to tak, že oproti Oznámení o zahájení správního řízení shledala porušení zákona v odvysílání 9ti příspěvků. Jako důvodnou proto lze shledat žalobní námitku, že bylo zasaženo do práva žalobkyně na náležitou obranu, neboť žalovaná spolehlivě vymezila předmět řízení (ve vztahu ke konkretizaci pořadů, za jejichž odvysílání byla pokuta uložena), teprve v předmětném napadeném rozhodnutí. Podle soudu jde o vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. c/ s.ř.s.).

Žalobkyně v žalobě dále namítla nepřezkoumatelnost a nezákonnost rozhodnutí, neboť konkretizováním jednotlivých pořadů v předmětném napadeném rozhodnutí je sice vymezen čas a datum protiprávního jednání, vymezení skutku však žalobkyně považuje za nepostačující z řady dalších v žalobě rozvedených a již výše zmíněných důvodů. K tomu soud uvádí:

Podle výroku předmětného napadeného rozhodnutí došlo odvysíláním vyjmenovaných pořadů k porušení § 31 odst. 3 zákona tím, že vysílané zpravodajství neobsahovalo informace o tom, že ve věci programu TV3 rozhodovala dřívější Rada správně a v mezích zákona a dále rovněž

tím, že kusé informace poskytnuté bez vysvětlujících souvislostí byly ve významné disproporci k rozsahu informací poskytovaných provozovatelem v době zahájení arbitráže. Tím se provozovatel podle výroku rozhodnutí dopustil porušení povinnosti zajistit, aby ve zpravodajských a publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti (tedy porušení obou těchto zásad). Obsah předmětných odvysílaných zpravodajských pořadů není žalobkyní zpochybněn. Žalobkyně nepochybně ani konstatování žalované, že tehdejší Rada pro rozhlasové a televizní vysílání rozhodovala ve věci programu TV3 v mezích zákona, a že její rozhodnutí, jímž nepovolila převod licence, nemělo souvislost s investicemi EMV do projektu TV3. Žalobou napadeným rozhodnutím byla uložena pokuta nikoli za obsah každého jednotlivého pořadu, nýbrž za sumu informací ve vztahu k předmětné arbitráži v rámci všech devíti předmětných pořadů odvysílaných dne 8.7.2009, 14.7.2009 a 20.9.2009. Sedm příspěvků (šest bylo odvysíláno dne 8.7.2009 a jeden dne 14.7.2009) se omezilo pouze na stručnou informaci, že ČR v arbitráži vyhrála, případně na informaci o nákladech arbitrážního řízení. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že z obsahu napadeného rozhodnutí nelze spolehlivě seznat, co konkrétně je vytýkáno těmto odvysílaným příspěvkům. Podle soudu lze k těmto příspěvkům vztáhnout obecné konstatování žalované, že „případu byla věnována malá pozornost ve vztahu k tomu, že zpočátku byla případu v této kauze věnována pozornost zvýšená“ (str. 4 napadeného rozhodnutí).

V příspěvku vysílaném dne 8.7.2009 ve 21:10 hod bylo zmíněno, že tehdejší Rada nepovolila převod licence, v tomto příspěvku byl dále použit fragment Událostí ze srpna 2008, v nichž byla divákovi předložena informace, že investici EMV do projektu TV3 zmařilo jednání Rady, jímž nepovolila převod licence, přitom však nebylo vysvětleno, že ve skutečnosti toto rozhodnutí nemělo s investicemi EMV do projektu TV 3 souvislost. Použití informace ze srpna 2008 bez vysvětlení, že ve skutečnosti rozhodnutí Rady o nepovolení převodu licence nesouviselo s investicemi EMV do projektu TV 3, lze posoudit jako neúplné a neobjektivní.

Pokud však jde o příspěvek odvysílaný dne 20.9.2009 (v němž byl prezentován názor Milana Šmída, že Rada se chovala nestandardně, když panu Kindernayovi prodloužila licenci), chybí jakékoli bližší zdůvodnění souvislosti mezi rozhodnutím Rady o prodloužení licence, předmětnou arbitráží a tvrzenou neobjektivností takto odvysílané informace. Soud poukazuje na to, že rozhodnutí Rady o prodloužení licence panu Kindernayovi není hodnoceno ani v rámci „Základních informací o kauze z otevřených zdrojů“, které jsou obsaženy v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nelze tedy posoudit, zda skutečnost, že redaktorem nebyl věcně korigován názor Milana Šmída prezentovaný v příspěvku odvysílaném dne 20.9.2009 způsobuje neobjektivnost takto podané informace. Napadené rozhodnutí je proto v tomto bodě nepřezkoumatelné.

Je-li odvysílaným pořadům vytýkána rovněž disproporce ve vztahu k rozsahu informací poskytovaných v době, kdy byla arbitráž zahájena, pak z výroku rozhodnutí ani jeho odůvodnění není zřejmé, zda je shledáno porušení zásady objektivit či zásady vyváženosti, či obou těchto zásad. Protože napadené rozhodnutí se nikterak blíže nezabývá obsahem ani rozsahem informací, které byly poskytovány v souvislosti se zahájením arbitrážního řízení, nelze tvrzení žalovaného o zjevné disproporci nikterak ověřit. I v tomto bodě je tedy napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Skutečnost, že do správního spisu jsou založeny přepisy zpráv vysílaných v době zahájení předmětné arbitráže, nepostačí za situace, kdy napadené rozhodnutí nezmiňuje obsah a rozsah těchto informací poskytovaných v souvislosti se zahájením arbitrážního řízení a neprovádí jejich porovnání s informacemi poskytnutými v předmětných tímto rozhodnutím posuzovaných příspěvcích.

Důvodná je i žalobní námitka, že předchozí sankce uložená za porušení stejného zákonného ustanovení rozhodnutím sp. zn. 2008/260/FOL/ČTV, č.j. 4793/08 nesplňuje požadavek předchozího upozornění dle § 59 odst. 1 zákona. Městský soud v této otázce vycházel z usnesení

rozšířeného senátu č.j. 6 As 26/2010 -101 ze dne 3.4.2012 a dále z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 18/2011-83 ze dne 30.5.2012, v němž byl výklad rozšířeného senátu aplikován. Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 8 As 18/2011-83 ze dne 30.5.2012 posuzoval případ, kdy pokuta byla uložena za porušení povinnosti dle § 31 odst. 2 zákona o vysílání, jehož se žalobce měl dopustit odvysíláním reportáže „Chyba v silničním zákoně“, která vycházela pouze z jednostranné kritiky řidičů tramvají a divákovi nebyla problematika dostatečně objasněna. K otázce, zda dřívější sankci uloženou žalobkyni za porušení povinnosti podle § 32 odst. 3 zákona o vysílání, lze považovat za předchozí upozornění podle § 59 odst. 1 zákona o vysílání, uvedl, že ani jedno z ustanovení § 31 odst. 2 nebo odst. 3 není obsaženo v taxativním výčtu „kvalifikovaných“ porušení zákona o vysílání a ve světle závěrů rozšířeného senátu (č.j. 6 As 26/2010-101, ze dne 3.4.2012) nebyla stěžovatelka oprávněna žalobkyni uložit pokutu, pokud ji dříve neupozornila, že odvysíláním reportáže porušila povinnost dle § 31 zákona o vysílání. Upozornění, na něž stěžovatelka odkázala v napadeném rozhodnutí, neshledal Nejvyšší správní soud relevantní ve vztahu k jím posuzované reportáži, protože se jednalo o upozornění v souvislosti se zcela jinými skutky (upozornění se vztahovalo k reportáži „Vládní tunel“ a k reportáži „Stavební uzávěra a spousta výjimek“). Rozšířený senát sice připustil, že jednání, na jehož závadnost provozovatel vysílání upozorněn, a další jednání, za něž byl postižen, nemusí být ve všech skutkových aspektech totožná (bod 38 usnesení rozšířeného senátu), avšak dodal, že upozornění podle § 59 odst. 1 zákona o vysílání může být účinné pouze ve vztahu k takovým navazujícím jednáním, která jsou ve všech podstatných rysech obdobou toho jednání, na jehož závadnost byl provozovatel upozorněn, a o nichž si může a musí být jist, že by byla stěžovatelkou hodnocena jako závadná (bod 39 tamtéž). Žalobkyně odvysílala předmětnou reportáž pouze jednou. Je proto nepochybné, že stěžovatelka neupozornila žalobkyni ve smyslu § 59 odst. 1 zákona o vysílání před uložením sankce a že tak ostatně prakticky ani učinit nemohla. Zpravodajská reportáž je až na výjimky jednorázovou záležitostí, která nebývá reprizována. Ve světle závěrů rozšířeného senátu však nezbyvá než konstatovat, že oprávnění potrestat porušení § 31 zákona o vysílání je podmíněno předchozím upozorněním na závadnost jednání, které je ve všech podstatných rysech obdobou toho jednání, za něž má být uložena sankce. Jakkoli ve vztahu ke zpravodajským pořadům vede tento výklad k popření samotného smyslu citovaného ustanovení a v zásadě neguje kontrolu nad dodržováním objektivit a vyváženosti zpravodajství, Nejvyšší správní soud je jím vázán. Není tedy podstatné, že splnění povinnosti stěžovatelky nejprve upozornit provozovatele vysílání na závadnost zpravodajského pořadu bude ve většině případů fakticky nemožné s ohledem na zpravidla jednorázové odvysílání zpravodajských reportáží. Ostatně, rozšířený senát tuto skutečnost předjímal a v usnesení č.j. 6 As 26/2010-101 připustil, že jednorázové porušení povinnosti stanovené zákonem o vysílání povede u „prostých“ porušení k beztrestnosti: *„bude-li se požadavek předchozího pokusu o nápravu vztahovat na všechna prostá porušení povinností provozovatele bez výjimky, bude provozovatel fakticky beztrestný, dopustí-li se takového porušení jednorázově. To v určitém ohledu rozvolňuje regulační účinky správního dozoru podle zákona o vysílání. Přesto je na místě se k uvedenému výkladu přiklonit“* (bod 42). Nejvyšší správní soud rovněž uvedl, že přestože rozšířený senát rozhodoval na skutkovém půdorysu týkajícím se rozlišení neoddělené reklamy a sponzorského označení, formuloval své závěry obecně ve vztahu ke všem porušením podle zákona o vysílání.

V předmětné věci městský soud posuzuje obdobný případ jako Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č.j. 8 As 18/2011-83 ze dne 30.5.2012. Rozhodnutí sp. zn. 2008/260/FOL/ČTV, č.j. 4793/08, které žalovaná v napadeném rozhodnutí považuje za předchozí upozornění podle § 59 odst. 1 zákona o vysílání, se vztahuje k pořadu Události, resp. reportáži o používání armádní letky ústavními činiteli odvysílané dne 6.1.2008 od 19:15 hodin na programu ČT1. Upozornění, na které žalovaná odkázala v napadeném rozhodnutí, tedy není z důvodů zmíněných v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu relevantní ve vztahu k předmětnému zpravodajství o výsledcích arbitráže spojené s televizním programem TV3. Žalobní námitka, že

není splněn požadavek předchozího upozornění podle § 59 odst. 1 zákona o vysílání, je proto důvodná.

Soud ze shora uvedených důvodů podle § 78 odst. 1, odst. 4 s.ř.s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil a věc žalované vrátil k dalšímu řízení. vzhledem k důvodům, pro které bylo rozhodnutí zrušeno, se soud nezabýval žalobními námitkami vznesenými proti výši uložené pokuty.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a úspěšné žalobkyni přiznal náhradu za zaplacený soudní poplatek z žaloby ve výši 2000,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. listopadu 2012

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková